

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL II.

„Gazeta” iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
osă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un esemplar 5 cr. v. a. sau
16 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 210.

Brășov, Sâmbătă 24 Septembrie (6 Octombrie)

1888.

Nou abonament

la

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Octombrie 1888 st. v. se deschide nou
abonament la care invităm pe toți amicii și apr-
jitorii folei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

- pe trei luni 3 fl.
- pe șase luni 6 fl.
- pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:

- pe trei luni 10 franci,
- pe șase luni 20 franci,
- pe un an 40 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
se binevoescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”

Brășov, 23 Septembrie v.

De curând „Pesti Naplo” re-
comanda noului ministru de instruc-
țiune tactul.

Acum ne descopere foia șovin-
istică cum înțelege ea „tactul”
din vorbă.

Și fiindcă nu s'a scris de mult
de maghiarisare, „P. Naplo” ne
surprinde erăși c'ună articolu șo-
vinistic, în care tractează despre
șansele ce le ofere Ungurilor șo-
vinisti cu „tactul” „maghiarisarea”.

Sub acestu titlu publică „Pesti
Naplo” nr. 269 dela 29 Septembrie
următorul articolu de fond:

„La începutul acestui seculu con-
tele Stefanu Szechenyi plângându de du-
rere se văeta, că în Ungaria nu se vor-
besce unguresce. Și astăzi, când cetim
în raportul societății Szechenyi din co-
mitatul Sătmăru, că copii valahi în
scurte trei luni au învățat binișor limba
maghiară și astăzi deja vorbesc și cântă
suficient unguresce, — este cu neputință
de-a ne reține să nu versăm lacrimi
de bucurie.”

Dér cu câtu mai puțin avem în
vedere maghiarisarea cu forță, cu atât
mai multă ne stă înaintea ochilor ide-

alut, ca fiecare, care locuiesc în Un-
garia, să știe unguresce, să vorbească un-
guresce; căci de aici urmăz necondi-
ționat, că atunci, când va ști și va vorbi
unguresce, va și semți unguresce. Și ori-ce
nisuintă, ori-ce succes, care aduce ac-
estui idealu mai aproape de realizare, îl
salutăm cu sfântă însuflețire. Căci nu
cunoștem un merit mai mare ca a-
cela, de a cresce și face Maghiari din
acea, cari deși locuiesc în Ungaria, nu
s'au născut ca Maghiari.

Pentru realizarea acestui idealu ac-
centuăm neincetată reformele adminis-
trative și de justiție, și accentuăm cu
deosebire premerirea politice societății.
Căci trebuie să primim în societatea noastră
pe aceia, cari ne întorc față din
motive politice. Pe lângă puterea su-
premației ginte maghiare avem lipsă
numai de blândețe și de sântul de
dreptate, nu însă de îngâmfare și de
brutalitate.

Cu bucurie constatăm, că în anii
din urmă și societatea a sântit acosta.
Urmarea sunt reuniunile de cultură.
Acestora însă li-a premerit în comita-
tul Sătmăru societatea Szechenyi, la
a căreia înființare și activitate are me-
ritu însemnatu contele Stefanu Karoly.
La propunerea lui a încuviințat comi-
tatu Sătmăru acestei societăți ore
care pârțicică a aruncului comitaten-
să și acosta a făcutu cu puțință, ca acosta
societate în câțiva ani să dobândescă
minunate rezultate.

Și pe lângă succesu trebuie să lău-
dăm tactul în acosta societate. Este
adeverat, ce-i drept, că prin activita-
tea sa societatea a deșteptat gelosia
autorității superioare școlare valache gr-
catolice; dér ea a știut să evite ori-ce
ciocnire și totuși s'a apropiat de ținta
sa. Ea a știut să se afle apostolii săi
între învățatorii populari valachi și a
ajuns prin cursurile de seră, ceea ce n'a
putut ajunge prin cursurile de zi. Ea
a cucerit cu armele umanității, a pre-
miat fără corupere, a așteptat bine
pentru binefacere.

Și de aceea salutăm la acestu locu
societatea Szechenyi a comitatului Săt-
maru.

Comitatul Sătmăru a sântit cea

mai frumoasă chiamare, care poate însu-
fleți viața publică și socială a comita-
tului. Comitatul lui Franciscu Kőlcsey
n'a uitat de trecutul său și nu s'a în-
spăimântat de grântățile, cari stau în
cale la începutu societății Szechenyi. Și
deci într'unu singuru comitatu a putut
să dobândescă așa de multă puterea de
activitate a societății, câtu de multă s'ar
pute dobândi, decât același spirit energic
și iubire de jertfă s'ar deștepta în
viața publică și socială a întregii țări!

Dece în administrațiune ar domni or-
dine și imparțialitate europeană, decât jus-
țiția ar impune prin promptitudine și
nepărținare, decât politica de instrucțiune
ar afla mijlocele de a veni mai mult în
ajutoru instrucțiunii populare și decât
mai vortosu s'ar pute depărta dela re-
lațiile de dare actuala manipulare greoșă
și odiul crușimei, câtu de departe n'am
pute ajunge noi pe terenul maghiari-
sării, fără nici o forță și fără de nici o
cotitură.

Totu ce a încetățenit societatea Se-
chenyi a comitatului Sătmăru în activi-
tatea ei practică, este corect și salutar.
Ajutorarea copiilor, cursurile de seră,
bibliotecile ambulante și mai alesu asi-
turile de copii sunt tôte mijloce norocite.
Și totu așa de corect e și principiul
fundamentalu, că „estrada cere precau-
țiune și că la anumite puncte trebuie
să așteptăm până ce am câștigat con-
dițiunile prealabile ale asigurării succe-
sului.” E foarte adeverat. Și acosta
tactică înțeleptă și prudentă dovedesce,
că în comitatul Sătmăru însuflețirea
societății Szechenyi nu e foct de paie,
care și aruncă iute flacăra în sus și se
stinge curând, ci este munca unei cu-
getări mature, a căreia logică este:
mergi încet ca să poți ajunge departe.

În Ungaria după multele greșeli fă-
cute și după multe neajunsuri superfue
am ajuns deja așa de departe, încât
nici că mai putem vorbi de idealu
maghiarisării, fără a fi susținuți și a-
cusați de șovinismu ori de maghiarisare
forțată. Cumcă însă în privința maghiari-
sării se poate fără de nici un șovinism
și fără de nici o forță nu numai vorbi,
dér și lucra, dovedesce esemplul socie-
tății Szechenyi. — Și nici că se înce-

teze vreodată și undeva dorul și nisu-
ința, ca în Ungaria limba maghiară să
fiă pe buze și în inima fiecăruia. Și
acei pesimiști înțelepți, cari nu încep
nimicu, pentru că la tôte dicit, că este
nerealizabil, să nu se pună nici în calea
faptei, ca acei răi trădători, despre cari,
când agitez în contra națiunii maghiare
și a statului ungurescu, nu se poate dice
că „nu știu ce facu.” Căci o știu ei
foarte bine. Dér nu e cu neputință nici
aceea de a paralisa și a încovăia pe a
ceștia; dér ce-i drept pentru traba asta
nu e de ajuns societatea. Aici trebuie
să ajute și guvernul între marginele
dreptului și ale legei.”

Visita împăratului Wilhelm la Viena.

„Wiener Abendpost” consacră sosirei
împăratului Wilhelm II unu articolu sim-
paticu în care dice:

Primirea făcută împăratului va proba
că unirea intimă a Austro-Ungariei și
Germaniei a intrat pe deplin în spiri-
tul populațiunii. Nimeni nu mai con-
testă semnificarea și caracterul inofen-
siv al acestei alianțe care întesce nu-
mai la mântinerea păcii.

Acosta alianță a dat probe sale
ca o alianță centrală pacinică, căreia Eu-
ropa, în timpul unei serii de ani, cu
tote că au fost câte-va momente ame-
nintătoare, a datorat mântinerea liniștei.
Acosta alianță nu este ofensivă în pri-
vința aceluia care nu voesc decât pro-
pria sa apărare.

Etă semnificarea acestei alianțe a
Austro-Ungariei, Germaniei și Italiei, a-
cestu cordonu de amicitie stabilitu dela
nord la sud ca o întărire în contra
ori-cărei furtuni politice.

Acestei alianțe, care a dat pân'a-
cum probe de puterea sa, se va datora
pacea și în viitor; o sperăm, căci pre-
sența ilustrului oșpe alu casei imperiale
este unu nou gagiu alu acestei păci.

Tôte foile berlinese constată că îm-
păratul Wilhelm a fost primitu cu bu-
curie de către populațiunea Vienei.
„Nord. allg. Ztg.” răspundându lui „Wi-
ener Abendpost” dice că salutarea de
binevenire ce se face împăratului Wil-
helm prin organele de publicitate austri-
ace întimpină unu ecou însuflețit în tôte
colțurile imperiului germanu. Alianța de

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Cele patru temperamente.

Prelegere umoristică.

Omulu cu temperamentu sanguinicu
nu-și numără banii nici-odată; și nu știe
nici-odată câte ore a sunat orologinlu,
elă caută tôte melodiile nouă, însă din
textu nu știe nici-odată de câtu cele
dintău două șiruri. Elu este în tot-de-
una entusiasmă și lipsit de bani. Dece
narază vre-o istorioră nici-odată nu lasă
ceva afară, însă nici nu adauge la ea
ceva; după dictionarul său „forte dră-
gălașu” însemnă „divin”, și în locu
„de unu restimp” elu dice totdeuna „o
etermitate”. Elu se interesăz atătu de
secrete, câtu și de țigari; însă îndată
ce are ocaziune de a vorbi c'unu amic,
atunci tocmai așa îi este cu neputință
de-a păstra secretul, precum îi este cu
neputință de-a griji ca să nu i se stingă
țigara.

Fiindcă dintre tôte temperamentele,
temperamentul sanguinicu este cel mai
fericitu, de aceea cei mai mulți sunt
adeptii acestui temperamentu. Între san-
guinicu numără unu fiziologu renumit
germanu mai pe toți copiii și mai pe
tôte fetele cele tinere, pe toți pictorii,
pe toți preoții, pe toți musicanții și pe
toți actorii; scurtu: întregu personalulu
artisticu, pe toți neguțatorii călători, pe
toți bărbierii, chelnării și lacheii; mai
departe o mulțime de maimuțe, pe toți
câni, cu excepțiunea mopsului, care este
melancolicu și cu excepțiunea cănelui
ce prinde dihorn, care este colericu; mai
departe verușii, lăcusta, pasărele cân-
tărețe, fluturii ș. m. a.

Pe colericu îl poți distinge nesmin-
titu de pe cele două noduri mari dea-
supra urechilor. Elu posedă de regulă
ochii băgați afund în capt, falci esite
înainte, păr sburilit și sprâncene stu-
fose, în genere o cravată țepănă și unu
guleru țepănă neîdoit.

Elu este unu aristocrat născutu,
dece pășescă ca unu amic alu libertății,

atunci acosta se întâmplă întotdeuna în
contra superiorilor săi; însă totuși res-
pectăz și la supușii săi voia liberă, cât
timp ea nu se împotrivesce voiei sale
proprie, căci voința sa trebuie să o scotă
la capăt ori și ce aru costa.

Colericu are multe lucruri comune
cu mașina de vapor; asemenea acos-
teia, elu merge întotdeuna înainte; toc-
mai așa ca și mașina, elu răpescă mul-
țimea cu sine, tocmai ca și ea împrăștiă
seantei și fum; elu poate ca și acosta
exploda și merge cale obla ca și acosta;
însă odată esit din ogășii, se duce, ca
și mașina, de-a valma.

Elu nu suferă nici o contradicere și
niciodată nu se lasă a fi tiranisat de-
câtu numai de nevestă-sa. Elu își ține
cuvântulu ca și unu grand spaniol și vreden-
cia sa și-o păstrează întocmai cum își
păstrează unu membru alu burocrăției
prusiane sublimitatea sa oficială. Elu
niciodată nu dă pre mulți și nici pre
puțin bani, precum nici pre multe nici
pre puține băta. Urăscă ceailu pre-
cum și petrecerile ce se facu după masa

la care s'a servit ceailu, elu bea vi-
narsuri curate, injură și merge la vė-
natu.

Prelegerile sale și-le ține în tonu
înaltu. Dece este musicant, atunci elu
cântă basso și tractăz pianulu ca și unu
fauru ileultu său. Între colericu se nu-
mără toți Turcii, Spanzeli și Corsicanii;
toți cocoșii bėtași, atătu acei ce sntu
în serviciul statului, câtu și cei din pă-
duri și de pe lângă drumurile de țenă;
toți medicii și gâdii, toți îngrijitorii de
bolnavi și de aresturi, toți jurnaliștii și
politiciștii, tôte animalele răpitoare dela
leu începându până la arici; în sine
poporul berbecilor, alu țapilor, alu
cărșanilor, alu năgașilor (pasăre), alu
vėșpilor, scailor (peșce) ș. a.

Pe melancolicu îl cnoșeș încă de
departe de pe mersul celu încet și de
pe spinarea cea gârbovă. Dece vine
mai aproape, atunci descoperi de regulă
un nasu, a cărui mărime întrece mē-
sura obicnuită. Chiar așa de bătătoare
la ochi este și fața lui, mai că ar trebui
să cređi, că are în continuu durere de

pace germano-austro-ungară a devenit a devenit o dorință a inimei națiunilor, o parte integrantă a crederii lor internațională...

Raportorii speciali germani laudă ținuta trupelor austriace, care au defilat dinaintea împăratului german dîcîndu că ele se pot egala cu cele mai bune regimente prusiane.

Manevrele în România.

Etă ce se raportază din Galați în privința manevrelor armatei române din anul, acesta ce s'au ținut pe teritoriul dintre Focșani și Galați:

În ziua de 26 curent s'a făcută manevra de luptă între brigada X-a (cu centrul de reședință în Galați) și divizia de Focșani la 9 jum. ore pe câmpia dintre comuna Tudor Vladimirescu și Nămolosa. Brigada X-a a fost comandată de d. Colonelul Cotruț și divizia de d. generalul Pilat. Asistenți au fost consilierii generali din Galați: alți Franței, alți Italiei, alți Turciei și domnul Verona mare proprietar de aici.

Lupta a ținut 2 și jum. ore și a fost crâncenă la flancul stîng al inamicului, ce era reprezentat pri divizia de Focșani. Ca să nu se întempe confuziune, inamicul purta în loc de pană și pampou o ramură de stejar. Brigada X, ce trebuia să respingă pe inamic, a isbutit pe totă linia mai ales în susținerea șarjei cavaleriei inamicului.

D-lu Generalu Radovici, comandantul corpului al III-lea de armată, a rămas foarte satisfăcut. Consilierii s'au exprimat: „Armata română merită să fie pusă între cele dintâi din Europa.“ După manevra d. Verona proprietarul local a dat un banchet ofițerilor superiori.

În ziua de 17 trebuia să se facă revista și defilarea generală, dîr nu s'a făcut din cauza timpului ploios. La 8 jum. s'a dat ordinul de desconcentrare și după gustare corpurile pleacă sub conducerea ofițerilor fi-care pe la reședințele lor. În fine Maj. Sa Regele a primit la intrarea în orașul Ploesci defilare armatei, care a făcut manevre lângă Câmpina și Băicoi.

După defilare a fost un prîndu, apoi s'a dat ordinul de desconcentrare.

SCRILE DILEI.

Ca și la plecarea sa, confratele nostru *Stefan Bobancu* a fost salutat la sosire aseră la 10 ore în gara din Brașov cu multă însuflețire de un public numeros din toate clasele societății române din Brașov. În numele celor de față, cari i-au eşit înainte, l'a bineven-

măsele. Elu nu se încrede în omeni și este rezervat, ori ce banu îl întorce mai anteu de vre-o câteva ori în mână înainte de ce-lu dă, și făce cuvîntu îl întorce și-lu sucece în gură mai nainte de ce-lu exprimă. Elu este prepuelnic față de orice descriere; decă ride cineva atunci elu e de părere, că pe elu îl ride, cu greu poți dice ceva, ce se nu-o potă lua dreptu atacu. Elu mediteză cu fundamentu asupra fiăcărui lucru și are acea înclinare periculoasă de a medita asupra filosofiei lui Hegel și a afla *perpetuum mobile*. Elu este prevădătoru din sēmă afară; decă se duce la orașu să lipsece tare de case, ca nu cumva să-i cadă pe capu vre-o țigla de pe coș, și după ce s'a pus s'era în patu să se culce, se scōlă încă de vre-o trei ori, ca să se convingă, că în adevăru închisă este ușa ori ba?

Decă are banu, atunci visază în toate nopțile că banii îi s'au furat, și decă are femeia, crede că totu trecătoriu este drăguțulu ei secretu. Ca inamicu elu este neimpăcatu și ca amicū fidelu

tatu d-lu avocatū *Lengeru* cu cuvinte căldurose și simpatice, cari au fost urmate de sgomotose „să trăiescă“. D-lu Bobancu adencu emoționat a răspuns, că se întorce din închisore mai tare și mai forte în credințele și speranțele ce le nutresce pentru binele și propășirea neamului românesc. D-șora *Elena B. Popovici* a adresat apoi câteva cuvinte de recunoștința ce o sēmțu și Românele pentru suferințele ce le-a suportat d-lu Bobancu în împlinirea datoriei sale naționale și ca sēmnu al acestei recunoștințe i-a predat un frumos buchetu de flori. Confratele nostru a mulțamitu foarte mișcatu de acestu daru, care denotă nobleța inimei damelor române. După acestu d-lu Bobancu a fost condus de toți cei de față cu trăsurile, cari formau un lungu șir, până la locuința sa. Am observat cu bucurie între cei ce l'au întempinat și mulți fruntași din poporul Scheianu și Brașovechianu.

„România Liberă“ spune, că d. T. Nica, avocatū, a fost numitu de M. S. Impăratul Austro-Ungariei *cavaleru al ordinului Franciscu Iosifu*, pentru apărarea gratuită, în cursu de 10 ani, a supșilor austro-ungari lipsiți de mijloce.

La gimnasiul superioru ort. or. din Suceava s'au înscris la începutul anulu acestuia 375 elevi.

Cetim în România: „Aseră, la reprezentăția dela teatrul naționalu, s'a făcutu d-șorei Teodorini după cântarea ariei spaniole *Bolero* o adevărată ovațiune. Publicul entusiasmatu ceru divei să cânte și o bucată românescă. Celebra artistă cântă romanța „Unde ești?“ I s'a oferit mai multe corone de flori dintre care una în formă de *liră* alcătuită din trandafir albi, mărghitar și porumbițe, er alta de flori de salcăm. Duminică e ultima reprezentația, se va cânta *Traviata*“.

În 16 Septembrie a. c. s'a difcultat unu geamantanu mare la gara din Varșovia fiindcă nu era adresat cum se cade. S'a deschis îndată, după regulamentul drumurilor de feru rusesci. Deschiderea s'a făcutu în prezența unui sergentu de gendarmerie. Mirarea celor de față fu mare, când aflară învelitu în o mulțime de carpe cadavru unei femei frumoase ca de vre-o 30 de ani, îmbrăcată în haine fine, cu cercei de briliant și cu brățare de aur la mână. Morta era tunsă după datina studentelor rusesci. S'a constatat, că a fost sgrumată cu forța. S'a recunoscut în fine că asasinata este fca unui comerciantu Ieliona Ivanovna Șarșavina, care a stat în serviciul poliției. Se crede că omorul a fost săvșit de nihiști, poli-

în veci; amicul seu trebuie însă să-lu tracteze ca pe unu ou crudu, decă nu cumva voesce să fi în modu constantu ofensat și în veci nebagat în sēmă.

Cu privire la luarea deciziunilor elu este nehotăritu, însă este încăpătinat când e vorba de a le duce în deplinire. Elu nu este amic al splendorii, desprețuesce jocul, strănută, ia medicina ca și pânea de toate dillele și crede în cobiri, câteodată și în năluc.

Cu puține excepțiuni între melancolici se numără toți eroii imaginați din romane; asemenea în genere toate fetele bătrâne și în deosebii guvernantele; mai departe toți jucătorii de șacū, studenții cu semestrelor nenumerate, oficerii, mai departe toți genii uitați, pluralitatea cea mare a ampoiaților flămândi și mai alesu învățatorii. Melancolici hotăriți sunt și mopsul, marmotul, sobolul, liliacul, buha ș. a.

(Va urma.)

ția din Varșovia a și arestatu până acuma 40 persoane suspiciunându-le că au luat parte la acestu omor.

Correspondența „Gazetei Transilvaniei.“

Sibiu, 30 Septembrie 1888.

Afacerea alegerii ilegale de jude comunală în Săbadu. Onorabililor cetitori ai „Gazetei Transilv.“ le este cunoscută alegerea ilegală de jude comunală, întemplată în Săbadu la începutul lui Februaru a. c. Câte-va zile înainte de săvșirea acestei alegeri se vorbea printre locuitorii din Săbadu, că unicul Evreu ce se află în în această comună, cu numele Izrael Samuel, sperază să fi alesu jude comunalu.

În ziua alegerii solgăbirul a pus în candidația 3 indiviți, între cari 2 Români și unu Evreu. Dintre Români unu a funcționat vre-o 16 ani ca notar comunalu, er alu 2-lea a funcționat asemenea mai mulți ani ca învățator; amândoi Români sunt omeni cu nume nepătat și cu avere. Alu 3-lea candidat, Evreul Izrael Samuel, e necunoscut și nu are avere.

Dintre sătenii adunați la alegerea solgăbirul chemă pe reprezentății comunei într'o oda laterală și acolo, încă înainte de ce ar fi intrat toți în oda, spre mai marea surprindere a tuturor le anunță pe jidanul ca nou „alesul“ jude.

La locul acesta imi aducă aminte de povestea omului, care după ce a lăsatu să se aducă din turmă 2 miei, unu albu și altul negru, i puse naintea unui prieten alu seu dîcîndu-i: „eu îți dăruiesc din acești 2 miei unu ție, alegeți care-ți place, dîr pe celu albu nu ți-lu dau.“

Așa li-s'a întemplat și Românilor din Săbadu, au festu întrebați pe care dintre candidați ilu alegu, dîr înainte de a răspunde au fost „dăruiți“ cu Jidanul.

D-lu preotū localu, care încă fusese de față, pofitū fiindu a subscris actul de alegere, a refuzat subscriserea, sub cuvîntu că „alegere“ nu s'a făcutu amăsuratū prescrișilor legi. Săbădenii au insinuatu recursu la oficiul comitatensu. Acestu recursu s'a decisu numai după 4 luni și în defavorul locuitorilor. Se vorbește că în timpul acesta Jidanul se se fi datu pe lângă unu dintre cei subscrisi în recursu, amăgindu-i ca la casu când dela oficiul comitatensu li-ar veni răspunsu negativu, să nu mai apeleze la forurile mai înalte, ceea ce i-a și succesu.

Las' că s'a făcutu și în casul de față o nedreptate strigătoare la ceru, dîr vorba e, că ce garanția au banii de dare, în sumă de câte-o 1000—2000 fl, ce se adună în mâna jidanului, care nu are nici o cautiune? T.

Reprezentățiune în afacerea răscum-părării regaliilor.

(Urmare.)

A doua scădere, pe care ne ținem datoru a o accentua, este aceea, că se plănuesce a se subtrage 20 % din venitul dreptului de cărcămarit sub titlul de spese de manipulația și a se capitalisa numai 80 %, computate fiindu ca interese de 5 % ale capitalului. Această subtragere este atât de arbitrară, încât față cu dînsa este superflu a aduce argumente obiective.

Subtragerea speselor de manipulația la capitalizarea unui venit, numai atunci este îndreptățită și corectă, decă se iau de basă datele venitului brut și decă prin urmare din venitul brut este a se căuta venitul curat. Aici preste totu nu obvine acestu casu, pentru-că după art. de lege XXVI §. 6 din 1868 venitul declarat sub contribuția nu este venit brut, ci venit curat. Așadără venitul, din care proiectul voesce să

subtraga 20 %, este astfel de venit scutit de ori-ce felu de sarcin, încât dintr'insul absolute nu se pot face nici unu felu de subtrageri. Mai considerând și acea impregiurare, că s'a luat unu periodu de 5 ani la stabilirea mediei venitului, la acestu mediu s'au considerat deja toate eventualitățile, care pot micșora venitul și așa din acestu venit mijlociu ōa face subtrageri este procedură arbitrară, er nu basată pe calculare.

În motivarea proiectului se vede, că a și simțit înaltul guvernū, că titlul de spese de manipulația nu motivează de ajunsu subtragerea de 20 %, și din această cauză de o parte s'a provocat la aceea, că dreptul regalū este de acela, pentru care nici odată nu se plătesce desdaunare deplină, de alta susține, că capitalul statoritū cu subtragere de 20 % corespunde valorii de circulațiune a drepturilor regale.

Ce se ține de provocarea la istoria altor țeri, acestu argumentu în totă onorea ilu punem la o parte; pentru-că decă am merge după analogii istorice, ușor ar pută căpeta poftă majoritatea cea mare a țerii, care nu are drepturi regale, să ștergă drepturile regale, după exemplul cutărui statu străin, fără nici o desdaunare.

Ce se ține de provocarea la valoarea de circulațiune, în această privință pe basa studiilor noastre proprii putem susține chiar contrarul dela ceea ce susține înaltul guvernū în motivarea sa. Adevăratu este, că la noi abia pote fi vorba de valoarea de circulația a regaliilor într'altu locu, decatu la regaliile vîndute de erarul regescu pe calea licitațiunii, dintre care relativu la câteva, după conspectele alăturate sub 2 %, prețulu de cumpărare represintă o valoare cu multu mai mare decatu aceea, care voesce să li-o dea proiectul.

Relativu la drepturile regale ale privaților, abia se pote vorbi de valoare de circulația, după-ee în părțile ardene de câțiva ani mai nu s'au întemplat asemenea vînderi, și decă s'au întemplat, vîndătorii au fost mai cu sēmă proprietari ruinați, în ale căroru afaceri nu s'au putut desvolta regulele ordinare ale circulațiunii.

Dîr afară de aceea merită atențiune și nesiguranța, care s'a răspândit de ani de zile, în urma enunțațiunilor întunecate ale cercurilor competente despre sôrtea viitoare a regaliilor și care este una dintre cauzele, din care regaliile ca o avere lucrativă și sigură nu s'au putut desvolta în modu de sine stătătoru, ci în mare parte au rămasu încă totu legate de proprietatea de pământ.

După toate acestea subtragerea de 20 % din venitū, fiă ca spese de manipulația, fiă ca analogia istorică, fiă pe baza pretenșii valorii de circulația, nu pote sta, ci fiindu nemotivat noi ne rugăm a o părăsi și a se plăti dreptu desdaunare suma de 20 ori luat a venitului curatū.

Afară de aceste două scăderi principale, proiectele de lege mai conțin numeroșe puncte, a căroru modificare noi o credem necesară, dîr întra în detaliurile acestora, nu ne ținem de datorință, ci numai în liniamente generale ne luăm voiă a recomanda atențiunii înaltului guvernū următoarele observări:

La calcularea mediei venitului drepturilor de cărcămarit de aceea s'au luat de basă veniturile anilor 1882-1886, pentru că a existat temerea, că punându-se în 1887 și 1888 la ordinea zilei răscumperarea regaliilor, unu dintre proprietari voru declara sub contribuția venituri exagerate.

Acestu temere noi, ce e dreptu, nu o împărtășim, dîr nesupunem ciclului statoritū ca unei regule generale; dîr nu putem a nu recomanda considerarea după meritū a unor excepțiuni.

Acestea sunt d. e. orașele, fundațiunile de umanitate, bisericile și alte cor-

porațiunii obligate a da rațiocinii publice, față cu care nu există temerea, că vor face declarațiuni exagerate, căci ele exploatează drepturile legale totdeauna pe lângă acte publice și vrednice de credință. După ce avem cunoscința sigură, că chiar regaliile acestor corporațiuni arată în acești din urmă doi ani o urcare considerabilă, de ale cărei favoruri preste totu nu este echitabilă a le lipsi, din această cauză față cu acestea corporațiunii ar fi la locu a se lua de basă a răscumpărării media venitului curat din cei din urmă 5 ani, adecă dela 1884—1888.

Sunt mai departe în Transilvania orașe, cum este și Turda Chezdi-Oșorheiu unde dreptul de cărcimărită n'a fostu alu tuturor locuitorilor ci numai a unei clase dintre cetățeni, care dreptu d. e. în Turda numai prelângă plățirea taxei de intabulare se putea câștiga, fără ca venitul pus sub contribuția după acestu dreptu să fi fostu declarat vreodată.

În asemenea casuri ștergerea dreptului existentu fără desdaunare, preste totu nu ar fi îndreptățit. Spre rezolvarea acestei chestiuni nu voim să facem propuneri hotărâte, der am creșut că este necesar să o amintim spre studiere și rezolvare corespunzătoare.

Și aceea trebuie să recunoșcem, că proiectul de desdaunare la §. 3, în modificarea propusă de noi mai susu, la nici unu casu nu va fi numai o simplă problemă aritmetică, ci în privința cumpanirii documentelor va fi necesară o lucrare judecătorească esențială și meritorie.

Acestei misiuni organele amintite în proiectu abia voru pute corespunde și organizarea și cercul lor de activitate voru trebui supuse unei schimbări esențiale și cu deosebire ar fi a se cumpăni, că ore sentința ultimă în această materie n'ar fi bine să se iee de pe umerii Excelenței Sale d-lui ministru de finanțe și să se transpună la judecătoria financiară supremă, care este prevădută cu garanții judecătorești și este instituită tocmai pentru rezolvarea chestiunilor de controversă între erar și partidele private.

În sfârșit mai amintim aceea, că în privința dreptului de cărcimărită în părțile ardelenne este chestiune neresolvată aceea, că în comitate se exercită într-o parte a anului dreptul de cărcimărită prin foștii iobagi, er în ținuturile secușeci și sășesci se exercită în întregu decursul anului de către toți locuitorii liberi ai comunelor; este acum întrebarea, că dreptul acesta este alu comunelor politice seu alu singuraticilor locuitori?

Rezolvirea acestei chestiuni prin legislațiune foarte potrivită s'ar fi pututu aședa în cercul proiectelor, de care este vorba, și noi, ca societate economică, suntem de părere și dorim ca desdaunările ce se voru plăti pentru dreptul de cărcimărită alu comunelor să se enunțe ca avere neatacabilă și nedivizibilă a comunelor, și venitele acestora asigurându-se pe sēma comunelor, să facă posibilă crearea unui capitalu, care cu creditul seu să servescă de basă la instituțiunile ce se voru întemeia în folosul agriculturii.

(Representațiunea pōrtă data 17 Sept. 1888 și e subscrisă de președintele și secretarul societății de agricultură din Ardelu.)

Dela camera comercială.

Liferare de traverse. Pentru asigurarea liferației de 21,000 bucăți traverse de stejar de mijlocu de prima calitate pentru linia drumului de feră Noua-Gradișca-Brod direcțiunea drumurilor ferate reg. ung. de statū a publicatū o nouă pertractare de oferte pentru diua de 16 Octomvre a. c. Publicațiunea se pōte vedē în biroulu camerei comerciale și industriale din Brașov.

Liferare de pāne și de ovēsū. Intențiunea c. r. a corpului 12 a trimisū ca-

merei comerciale și de industriă din Brașov mai multe esemplare ale publicațiunilor privitoare la asigurarea provisiunilor de pāne și de ovēsū în districtul corpului de armată. Aceste publicațiuni se potu vedē în biroulu numitei camere. Se vorbesce, că licitațiunile se voru ține în intervalul dela 15 Octomvre până la 29 Octomvre a. c.

Literatură.

Higiēna poporală cu privire la Sătenul român, de Dr. G. Vuia, medicu curantū la Băile-Herculane (Mehadia), fostu profesorū de igienă. Cu figurī în textu. Carte aprobată de Ministeriul ungueresc de culte și instrucțiune și de Ministeriul român de culte și instrucțiune publică ca manualū pentru școlele medii; recomandatā prin cercular de autorități române bisericesci din Sibiu, Blașu, Aradū, Lugosū și Caransebeșu. *Edițiunea 2-a*, revădută și înmulțită. Proprietatea autorului. Prețulu 1 fl. — Lei 2.50. — Formatū 8° de 152 pag. — Titlul acestei cărți, precum și împrejurarea, că a trebuit să se scōtă a 2-a edițiune, exprimă în deajuns valōrea netăgădută a acestei cărți. D-lu Dr. G. Vuia s'a interesat cu deosebită bunăvoință de obiceiurile și modul de viațire a țeranului român, făcēndu călătorii atātū aici, cātū și în România, studiāndu cu deamăruntul starea țeranului român și opul de față a d-lui Dr. Vuia cuprinde tocmai rezultatul acestor studii.

Inmormēntarea d-rei B. P. Hașdeu.

Studentul de litere și de filosofă d. Const. Calmuschi publică în „Epoca” următōrea frumoșă descriere a acestei inmormēntări:

Erī pe la orele 2 p. m. s'a sēvirșitū inmormēntarea d-șorei Iulia B. P. Hașdeu.

Casa micuță modestă a eminentului și neobositului literatū era peste totū înbrăcată în negru, afară de camera mortuară, totă în albū, în care pe unu catafalcu înconjuratū de flori sta nemișcată și rece candida feciōră, în vestminte de mirēsă.

Mulți din omenii de știință și litere ai societății Bucureșcene, parte din profesorii universității, ai liceilor și gimnasiorul, toți studenții facultății de litere aflători în capitală, și unu publicū foarte numerosū cu o vedită durere în sufletu venise să console părinții d-rei Hașdeu, care personificau durerea neconsolabilă.

Unu mare numărū de corōne acoperēu catafalculū și cōsciugulū celei pentru care nu erau de ajuns lacrimi spre a o plānge. Sē distingēu: a grupului de la „Revista Nouă,” de rose albe înbobocite, a familiei Novianu de rose cremu înbobocite, a societății studenților Universitarii „Unirea” de camelii, aședată chiar la capul multu regretatei lorū colegă de studii și de gândire, a funcționarilor dela Arhiva Statului, a d-reilor Bilcescu, Constanța Bărsanū, Matilda Sfetescu, Florica Zahărescu, colege de ale defunctei, familiei Manliu, Laurianu, mai tōte de flori albe, și pe urmă unu mare numărū de alte corōne mai mici de flori naturale și artificiale.

Corpul d-rei Hașdeu fū scōșū din camera mortuară și dusū până la driculū înbrăcatū totū în albū și decoratū cu flori și ghirlande de dd. studenți Hereseu, S. Predescu, Vernescu, Cernescu, Lupu și Lugoșianu.

În fața bisericeii Michaiu Vodă se oficia serviciul divin de P. S. Vicarulū Mitropoliei, înconjuratū de unu numerosū clerū. După acesta d. Momuianu, dela arhiva Statului, printr'unu discursū interesantū mai multū prin fondulū vorbitorū de sine însuși, și mai de locū prin formă, făcū biografia d-rei Hașdeu, relevāndu talentele sale deosebite, meritele dreptu capitulate și calitățile incomparabile ale celei, care adī ne dice unu eternū adio.

Coortegiulū punēndu-se apoi în mișcare, înșōțit de numerosul publicū și de unu lungū șirū de trāsuri, străbātū strada Michaiu Vodă, calea Victoriei, strada Clementei, strada Colței, și intrā în Bulevardulū Academiei. Durerea nemāngăiatulorū părinți, regretul de mōrtea celei despre care abia putemū dice că a trāsūt, făceau să isvorēsca lacrimi în ochii tuturorū.

Cortegiulū se opri în fața Universității, care deschise porțile sale largi, înaintea celei pe care spera s'o vedē

de pe catedrele sale discutāndu și elucidāndu speculațiunile și misterele filosofiei și ale literaturii.

Aici d. Gionu ținū unu discursū de o frumșetă scilpitorē, produsū de o adēncă impresiune în lumea gândurilor sale, și care ar putē face o pagină admirabilă în „Revista Nouă” în numele căreia vorbi.

După d-sa d. Lupu, absolventū de facultate, în numele tuturorū colegilorū sēi dela litere, arātă durerea de care suntū cuprinși toți la auzul neașteptatei morți a celei, cu care fără s'o cunōscă se întâlneau în idealulū și gândurile lorū.

Cortegiulū se pusei apoi în mișcare spre cimitirulū Șerbanū-Vodă. Sōrele, care nu se arātase multū erī, la pogōrirea în mormēntū, trimise nisce rađe furișate și perđise, ce cădūră jalnice pe fața celei, pe care altă-datā o înveselea atātă, și scaldāră în lumina lorū roșieticā fruntea nemāngăiatului părinte, ce cu inima sfāșiată mai punea mână pentru cea din urmă orām pe pērulū undosū pe care l'a netezitū așa de desū până acum ca să nu-lū mai neteđescă nici-odată în viitorū.

SCRIRI TELEGRAFICE.

Viena, 5 Octomvrie. La prāndulū de gală, când s'a servitū alu 4-lea feliu, s'a ridicatū în picioare Majestatea Sa împēratulū Austriei și cu elū toți cei de față, și adreșāndu-se cu paharulū în mână cātră împēratnū Germaniei, a rostitū cu vōce clară și cam emoționatā următōrulū toastū: **Dau expresiune adēncei mele bucurii și mulțumiri, că mī-a fostū datū a saluta pe Majestatea Vōstră în mijloculū nostru, pētrunsū fiindū de simțemēntulū cordialei, credințioșei și nedespărțitei amiciei, ce ne unesc spre binele popōralorū nōstre. Bēu în sănētatea oșpelui meu. Atot-puterniculū sē-lū conducă pe cărarea pe care a pāșitū cu putere juvenilă și cu înțelepciune și hotărēre bărbătescā. Împēratulū, împērătēsa Germaniei și întrēga casa regală „Hoch!”** Pe când unu echou însutitū de „Hoch” străbătea sgomotosū sala, împērații ciocneau paharele.

După aceea și-a ridicatū împēratulū Wilhelm pocalulū și dișe: **Mulțamescū Măjestății Vōstre din adēnculū inimei mele mișcatū pentru grațioșele cuvinte ce mī-le-ați adreșatū. Am venitū aicea nūca străinū, ci ca unulū, care încă de mulți ani am fostū distinsū prin bunētatea Măjestății Vōstre, am venitū să esecutū sfānta moștenire ce mī-a lāsātō buniculū meu ca sentimentulū amiciei probeate și nedisolubile. Ridicū paharulū meu și bēu în sănētatea multu veneratului meu aliatū, a împēratului Austriei și a Regelui Ungariei, pentru împērătēsa și întrēga casă imperială.**

Cuvintele acestea, respicate cu cordialitate, au întâmpinatū unu echou entusiasticū în societate. Pe când împēratulū Wilhelm, după vechiul obicei germanū māduvosū, și-a ciocnitū plinū paharulū cu acela alu amicului seu, bēndū apoi dintr'ensulū cu tōtă pofta.

Împēratulū Austriei, urmāndū unei momentane inspirațiunii, și-a ridicatū erāși paharulū și dișe: **Permiteți-mī Majestate ca să ridicū încă-odată paharulū meu spre a rosti unū „Hoch!” pentru armata Măjestății Vōstre, ca pentru unu esemplu lucitorū alu tuturorū virtuților militare. Camarații nōștri prusiani și germani sē trāsescă, „Hoch!”**

O însuflețire sgomotosă urmā acestui toastū, după care împēratulū Wilhelm rēspunse: **Bēu în sănētatea armatei austro-ungare. Camarații nōștri din armata austro-ungarā sē trāsescă, „Hoch!”**

Nesfīrșite „Hoch!” făceau sē bubue sala. Răpitū de unu sentimentū cordialū împēratulū Wilhelm dișe încă-odată „Hoch!” Mēsēni cu bucuriā întonarā unu repețitū „Hoch!” Împēratulū Wilhelmū ridicā apoi din nou paharulū seu și strigā cu vōce și mai clarā: **Și erāși Hoch!** În modū entusiasticū mēsēni întonarā de repețite-orī strigarea Hoch. Acēstā scenā a făcutū asupra tuturorū o adēncă impresiune.

DIVERSE.

Inoculațiunile antirabice. Inoculațiunile antirabice practicate acum la institutulū de Bacteriologiā din Bucureșci asupra a 70 de persoane mușcate de căni turbați au fostū înșōțite de succesū completū. De asemenea acestū tratamentū a fostū eficace și pentru casurile grave, unde rānile au fostū cauzate de lupi și aveau sediulū la capū și în care bōla nu s'a declaratū înainte de 3 sēptmāni după începerea tratamentului. D. Dr. Pasteur și Gamallia constatāndū că vaccinulū își produce efectulū numai după 20—30 zile dela începutulū tratamentului, de aceea trebuie renunțatū d'a preveni turbarea în acelea casuri escepționale, când ea se declarā înainte de acestū termenū. Și într'adevērū, la institutulū bacteriologicū din Bucureșci s'a constatātū, că dintre persoanele mușcate de lupi turbați, aceia cari au pututū trece peste 25 de zile de tratamentū se aflā în deplină sănētate. „Romānulū” serie, că printre 6 indiviđi mușcați gravū de unu lupū turbatū, cari au fostū duși la acestū institutū se, afla unulū ale cărui plāgi erau de o gravitate mai mică, pretinđēndū că n'ar fi fostū mușcatū, ci numai sgāriatū de lupū; condusū de acestā idee elū n'a voitū sē se supunā tratamentului antirabicū. După 3 zile dela venirea lui în institutū, vindecāndu-i-se plāgile, a plecatū acasā, er tovarāșii lui au urmatū tratamentul. Trei din aceștia alu cărorū plāgi se aflau la capū și de o gravitate deosebită, suntū bine, pe când individulū care s'a sustrasū dela tratamentū, sub pretextulū că ar fi fostū numai sgāriatū de lupū, a succombatū de turbare clasicā într'o epocā, în care cei tratați au fostū deja garanțati. Prin urmare dēcā o personā vaccinatā a trecutū peste termenulū de 20—26 zile după mușcaturā, atuncī ea este scāpatā fără indoelā prin acțiunea curativā a tratamentului.

Cursulū pieței Brașovū

din 5 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote romānesci	Cump.	9.20	Vēnd.	9.22
Argintū romānescū	„	9.15	„	9.20
Napoleon-d'ori	„	9.56	„	9.59
Lire turcesci	„	10.86	„	10.90
Imperiali	„	9.86	„	9.90
Galbinī	„	5.67	„	5.70
Scris. fonc. „Albina” 6%	„	101.—	„	—
„ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusesci	„	128.—	„	129.—
Discontulū	„	6 1/2—8%	pe anū.	

Cursulū la bursa de Viena

din 4 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurū 4%	100.20
Renta de hārti 5%	90.84
Imprumutulū căilorū ferate ungare	146.60
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (1-ma emisiune)	97.70
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (3-a emisiune)	112.50
Bonuri rurale ungare	104.50
Bonuri cu clasa de sortare	104.50
Bonuri rurale Banatū-Timișū	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.50
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinū unguerescū	99.75
Imprumutulū cu premiulū unguerescū	130.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	122.75
Renta de hārti austriacā	81.50
Renta de argintū austriacā	82.90
Renta de aurū austriacā	110.20
Losuri din 1860	140.50
Acțiunile băncei austro-ungare	878.—
Acțiunile băncei de creditū ungar.	303.50
Acțiunile băncei de creditū austr.	310.60

Editorū și Redactorū responsabilū:
Dr. Aurel Mureșianu.

Picăturile de stomachū MARIAZELLER,

care lucră escelentū in contra tuturorū bōlelorū de stomachū.

Neîntrecute pentru lipsa de apētītū, slăbiciunea stomachului, respirațiunea cu mirosū greu, umflare (vēnturi), răgăelă acră, colică, catarū de stomachū, acrelă, formarea de pētră și năsipū, producerea escesivă de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, durere de capū (decă provine dela stomachū), căroei la stomachū, constipațiune sēu încuare, încărarea stomachului cu mănăcări și bēuturi, limbrici, suferințe de splină, ficatū și de haemorhoide. — Prețulū unei sticle dinpreună cu prescriereade întrebunțare 40 cr., sticla indoitū de mare 70 cr.

Espediția centrală prin farmacistul
Carl Brady, Kremsier (Moravia.)

Picăturile de stomachū Mariazeller nu suntū unū remediū secretū. Părțile conținētore suntū arătate in prescrierea de întrebunțare, ce se află la fie-care sticlă.

Veritabile se află mai in tōte farmaciile.

Avertismentū! Picăturile de stomachū Mariazeller se falsifică și se imitēză de multe ori. — Ca semnū, că suntū veritabile, servece învilitōrea roșiă provēdūtă cu marea de protecțiune de mai susū, și afară de acēsta pe fiecare prescriere de întrebunțare, ce se află la fiecare sticlă, trebue să fie arățatū, că acēsta s'a tipăritū in tipografia D-lui H. Gusek in Kremsier.

Veritabile se află: Brașovū, farmacia *Franz Kellemen*, farmacia la „Biserica Albă”; farm. *I. Goos*; farm. *Lul. Hornung*; farmacia *F. Iekelius W-ve*; farm. *K. L. Schuster*. farmacia *Heinrich G. Obert*; farmacia *Ed. Kugler* la „Higiea”.

Băile Tușnadū: farmacia *Alex. Dobay*. Cohalmū: farm. *Ed. Melas*, farmacia *L. Wolff*, Feldiōră: (Marienburg), farm. *Wil. Schneider*. Făgărașū: farm. *v. Bildner*, farm. *Hermann. Sz. Szt. György*; farm. *Val. Beteg*, farm. *Barabás Fer.* 13,52—29

Nru. 10,153—1888.

26 M. 3—1

PUBLICAȚIUNE.

Comuna orășenescū Brașovū, in Transilvania, intenționēză ca pe temeiul planurilorū economice forestierale definitivū statorite și așternute spre aprobare Inaltului ministeriu r. ung. de agricultură, industrie și comerciū, să vēndă pe cale de oferte și per bușteanū venitulū materialului anualū alū lemnelorū de fagū, de molivū și de stejariū aflătorū pe teritoriulū orășenescū cu unū etatū anualū de 8735 metri lemne curatū pentru lucratū și 20,865 metri lemne pentru arșū, blane etc., mai departe venitulū materialului anualū alū lemnelorū de fagū, de molivū și bradū cu unū etatū anualū de 1690 metri de lemne curatū pentru lucratū și 4550 metri de lemne pentru blane etc., de pe teritoriulū ei din Branū.

Materialulū amintitū de lemne de pe teritoriulū orășenescū și anume din revierulū orășenescū se vinde pe durata anului 1886 până la anulū 1895 eventualminte 1906; acela însă din revierulū Timișū și din revierulū Branū din anulū 1887 până la anulū 1896 eventualminte 1906.

Condițiunile contractuale și de oferte se află in decursulū ôrelorū oficiōse la oficiolatulū orășenescū forestieralū in Brașovū spre studiare din partea fiecărui.

Oferenții au ca sē-si așternă celū multū până in 15 Noemvrie a. c. înainte de prânțū la 11 ôre primarulū orașului Brașovū ofertulū provēdūtū cu unū timbru de 50 cr., in careșare de a aminti atātū in cifre cātū și in litere suma ce o oferēză pentru fiă-care metru din una din amintitele sorte de lemne atātū din revierele de pe teritoriulū orășenescū cātū și din revierulū din Branū, declarândū afară de aceea, că oferentulū i suntū cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lorū.

Ofertulū are sē conțină mai departe unū vadiū de 10% din sumă totală oferatā pentru unū venitū materialū anualū de lemne; și in fine sē se amintēscă in ofertū numele și locuința oferentului.

Deschiderea ofertului se va esopera in 15 Noemvrie a. c. după prânțū la 5 ôre de primariulū orașului Brașovū.

Brașovū, in 27 Septemvrie 1888.

Magistratulū orășenescū.

Nr. 810—1888.

CONCURSŪ

Pentru postulū de învățatorū dirigente dela scōla grănițărăscă din Barumare, comitatulū Huniedōrei, cu salariū anualū de 300 fl. v. a. apoi cortelū și lemne de focū, prin acēsta se escrie concursū cu terminulū până la 15 Octomvrie st. n. a. c.

Reflectanții sē-si subșternă petițiunile lorū instruite cu documentele prescrite de lege la

Comitetulū administratoriu de fondulū scolasticū alū foștilorū grănițeri din regimentulū românescū I la Sibiu.

163,2—2

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorū in Brașovū.**I. Plecarea trenurilor:****1. Dela Brașovū la Pesta:**

Trenulū de persōne Nr. 307: 7 ôre 10 de minute sēra.

Trenulū mixtū Nr. 315: 4 ôre 10 minute dimineța.

2. Dela Brașovū la București:

Trenulū acceleratū Nr. 302: 5 ôre 37 minute dimineța.

Trenulū mixtū Nr. 318: 1 ôră 55 minute după amēdī.

A. Plecarea postelorū:

a) Dela Brașovū la *Rēșnovū-Zernesci-Branū*: 12 ôre 30 m. după amēdī

b) " " " *Ziziniū*: 4 ôre după amēdī.

c) " " in *Sēcuime* [S. Georgi]: 1 ôră 30 minute nôptea.

Rugămū pe domnii abonați ca la reînōirea prenumerațiunei sē binevoiască a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de pe fășia sub care au primitū diarulū nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,**BRĂȘOVŪ,****PIAȚA MARE Nr. 22,**

înființatā cu începerea anului acestuia, provēdūtā cu cele mai nouē mijlōce tehnice și asortatā cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuēză totū felulū de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foī periodice, imprimare artistice in aurū, argintū și colorī, tabele, etichete de totū felulū și esecutat elegantū.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandațiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și in colore

Disponēndū de mașini perfecțiōnate și de isvōre efime pentru procurarea hărtiei, stabilimentulū nostru tipograficū este in pozițiune a escuta ori-ce comandā in modulū celū mai esactū și esteticū precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescū in biuroulū tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiulū I, cătră stradă. Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.